

bedre at bruge folks arbejdskraft til at løse miljøproblemer end at betale dem understøttelse.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er jo en rigtig drillepind, som SF sandsynligvis vil tage frem år efter år, så længe der ikke er en post på finansloven under overskriften Grøn beskæftigelse. Og det kommer der ikke, hvis grøn beskæftigelse forudsætter, at dagpengene indgår som permanent finansieringsgrundlag.

Men bortset fra den nok så væsentlige finansieringsproblematik så er vi i Det Radikale Venstre enige med SF i formålet. Selvfølgelig skal vi sørge for, at den fossile energi erstattes af levende energi. Selvfølgelig er vi nødt til at basere fremtidens velfærd og økonomiske udvikling på et markant mindre forbrug af ressourcer og fossil energi til fordel for øget anvendelse af hænder og hjerner.

Fremtidens økonomiske udvikling må fundes på en mere arbejdskraftintensiv produktion. Det gode håndværk må erstatte de energiintensive standardudtryk. Den energi- og råstofintensive landbrugsproduktion skal erstattes af færre, men bedre højtførædlede produkter. Der skal skabes en produktion, som er langt mindre materialeletung og mere arbejdskraftintensiv.

Hvordan skaber vi så forudsætningen for så markant et skift i samfundets produktion? Hvordan skaber vi en økonomisk udvikling, som snarere er båret af hjerner og hænder, af intelligens og kreativitet, end af hjerteløse indhug i naturens forråds-kammer?

For det første drejer det sig om at ændre fundamentalt på samfundets måde at finansiere det fælles på. Det er vanvittigt at brandskatte arbejdskraften i form af indkomsts-kat, når et af vore store problemer er arbejdsløsheden. Og det er lige så vanvittigt at have lave afgifter på de ressourcer, som vi har for få af, eller hvor forbrugt udgør en belastning for miljøet.

Med skattereformen og de grønne afgifter på erhvervslivet er der så småt taget hul på den udvikling. Men vi skal videre ad den vej. Jeg taler ikke om en ny skattereform, men om at videreføre principperne i den allerede gennemførte reform. Efter 1998 og gerne før skal vi fortsætte kursen: Flere grønne afgifter og lavere indkomsts-kat eller lavere arbejds-markedsbidrag. Det skal være billigere at bruge arbejdskraft, og det skal være dyrere at bruge ressourcer og energi.

Det helt afgørende er jo netop at fremme en udvikling, som gør arbejdskraften relativt billig målt i forhold til omkostningerne ved de øvrige input i produktionen. Når arbejdskraften bliver relativt billigere, vil investeringerne nødvendigvis gå i retning af mere arbejdskraftintensive produktioner. Dertil kommer, at dyre råstoffer og energi vil fremme genbrug og genanvendelse.

Så en økologisk skattereform er for mig at se hovedsigtet, hvis vi på én og samme tid både vil løse vores arbejdsløshedsproblemer og vores miljøproblemer.

Man kan også formulere det på den måde, at det i virkeligheden er blevet for dyrt at gøre brug af hinanden. Det er desværre blevet billigere at bruge videovenner, end det er at ansætte en rigtig barnepige.

Man kan også formulere det sådan, at vores skattesystem, det, at vi har valgt at finansiere hele den offentlige sektor ved afgifter på arbejdskraft, rent faktisk har bidraget til den uafhængighedskultur, som er det store problem lige nu: Vi behøver ikke at gøre brug af hinanden overhovedet, og der er ikke råd til at gøre brug af hinanden. Det giver en kolossal social tomhed, det tager livet ud af vores fællesskaber, og det bidrager til, at alt for mange mennesker ikke får lov til at bidrage til samfundets produktion, ikke får mulighed for at forsørge sig selv.

For det andet skal vi selvfølgelig ud over denne her mere langsigtede strategi satse på nogle af de initiativer, som både bidrager til øget beskæftigelse og bedre miljø. Miljøministeren har jo på så udmærket vis været inde på alle de områder, som regeringen allerede forsøger at styrke: byøkologien, den vedvarende energi, naturgenopretningen, det økologisk landbrug osv.

Vi kan støtte de områder dels ved nogle tilskud, dels ved at sikre en stadig større efterspørgsel efter miljøvenlige produkter. I den sammenhæng vil jeg gerne fremhæve de initiativer, der i den kommende tid vil blive taget fra Den Grønne Fonds side, hvor der vil blive ansat en række miljøguider rundt om i Danmark, som skal hjælpe med at få oplysninger og information om miljøet ud til de lysegrønne.

Vi har lige nu et problem med, at vi har en mørkegrøn del af befolkningen, der udgør ca. 10 pct., som ved alt, som både har holdningerne på plads, og som har viden. Så har vi omkring 50 pct., som er lysegrønne. De har holdningerne på plads, men de mangler viden. Dét håber jeg, at